

1950-08-28

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Per, Ole og Dessau var.

Afsendersted:

Lindøgaard

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

Bakkevej 12 Hareskov St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuverten

Omtalte personer:

Nelly -

Joy Deason

Ina Goldschmidt

Matilde Jungstedt

Andreas Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens

kone

Christine Mackie

Holger Møller Hjorth

Ellen Sawyer

Grethe Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB 0664

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Else og Andreas/Puf har fået en lille dreng. Efter to dage blev han syg og indlagt og døde.

Johanne Larsen har fået konstateret, at hun har næsebetændelse. Hun syr lyseduge og servietter.

Det er morsomt med Astrids forfatterskab.

Kornhøsten er overstået. Martin/Manse har forsøgt sig med nye afgrøder.

Dagen før ankom to englændere, som Martin kender fra sin tid i England.

Johanne og Adolf har dårligt råd til at have dem på besøg, men de er nødt til at gengælde deres gæstfrihed.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Astrid Warberg Müller

Bakkevej 12

Haveskov St

[Skrevet af ukendt:]

Aug 1950

modt. 11 Jan. 1941 [linjen overstreget]

25-1-2002.

29-7-2009

[På kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St.

[I brevet:]

Lindøgaard

Mand. 28-8-1950

Kære lille Dis!

Tak for dit gode Brev! Jeg fik det i Fredags, og det kom saa uhyre tilpas som en Opmuntring i den store Sorg, vi lige var bleven ramt af. Jeg har paa Fornemmelsen, at jeg aldrig har faaet dig fortalt, at Else (Puf) ventede sig en lille; de havde hele Tiden sagt d. 20/8, og en dejlig lille Dreng kom d. 23_de_ ved 3 Tiden om Natten; det var gaaet saa uhyre let for Else, og det hele kun varet et Par Timer. Else havde glædet sig saadan til det lille Barn, og som du kan tænke dig var Lykken stor. Marie, Bibbe og Elle, som naaede at faa ham at se, har sagt, at det var saadan en ualmindelig dejlig Dreng, og han laa og sov saa trygt og saa saa sund ud, men Natten til Fredag blev han syg, Doktoren fik ham paa Sygehuset i Odense, hvor han døde om Morgen. Det var et forfærdeligt Slag, det gjorde os saa bitterlig ondt for Else, men alligevel var det jo godt, at Drengen ikke var bleven større end de to Døgn. Bibbe var saa ude af sig selv af Sorg – hun

havde været der om Torsdagen med Marie, som skulde rejse Dagen efter og derfor fik Lov at komme ind til hende og set det hele saa lykkeligt Else laa og straaledede, et Blomsterflor var der det hele saa smukt og godt – og saa det hele vendt til Sorg og Smerte.

Jeg ved ikke rigtig om jeg i mit sidste Brev fortalte om mit Doktorbesøg, hvor det blev konstateret, at det var Næse-Betændelse – er det dog ikke kunstigt, som jeg altid hitter paa mærkelige Sygdomme. Marie dryppede saa min Næse, og saa maa det vel være gået over, jeg kunde ellers ikke mærke noget, det var kun den stadige Feber, der fik mig til at faa fat i Doktoren. Der gik 3 Uger ialt [“ialt indsat over linjen], hvor jeg var til ingen Ting, hvilket vil sige, at jeg ikke bestilte Haands Gavn. Men nu er det jo et overvundet Stadium, og mit Knæ bedres ogsaa helt godt, men Doktoren mener nu ikke, jeg skal gaa paa det ud over, hvad der er nødvendigt. – Nu har jeg syet 17 Servietter til M. alle forskellige, men hvis det ikke haster med Holgers, vil jeg først sy den Lysedug til min gamle Veninde Nelly i Amerika, Putte skal have den med, naar hun rejser hjem.

Jeg synes, det er saa forfærdeligt morsomt med dit nye Forfatterskab, du kan vist sagtens skrive noget, der er bedre end, hvad der foreligger, dog maa jeg sige [“r” sidst i ordet overstreget], at jeg ikke kender stort til dem – Drengbøger med spændende Æventyr morer mig at læse (jeg har fortæret Masser af Pers og Oles Bøger) men Ungpigebøger er jeg altid gaaet udenom i en stor Bue. Dine bliver nok med lidt Humør i. Det var morsomt at høre om dit Sjumse-Besøg og den lille Solstraalefortælling om Dessau.

Du spørger om Høsten – ja Kornhøsten var til Ende, før vi fik Regn, vi havde ikke saa meget med Korn i Aar; Korn er det som paa disse magre Jorde daarligst taaler Tørke (hvad vi jo altid plages af netop paa den Tid, hvor det gerne skulde regne) derfor er Manse slaaet ind paa saa meget andet. Han har i Aar haft: Tidlige Kartoffler, grøn Lucerne til Fabrikker, modne Ærter, Lupiner, Sennep, Kaalfrø, Rajgræsfrø, Sukkerroer. Ærter og Lupiner er høstet, men ude endnu, Sennep skal de høste i Eftermiddag, saa selv om det vi tidligere forstod ved ”Høsten” er ovre, har de meget Arbejde endnu. Det hele har været under Middel, Kornet naaede kun 10-12 Fold, og det er jo meget sløjt. Alle Landbrugets Udgifter er saa høje saa f. Eks. de store Kornpriser ikke forslaar. Desværre har vi en dyr Tid for os: i Gaar ankom de to Englændere, som jeg vist maa have skrevet om. Joy Deason og hendes ”friend”. Manse hentede dem i Odense og maatte tage Bil hjem, da der ingen Forbindelse var, og saa maa man jo leve anderledes, end vi plejer, tænk bare paa alt det Franskrød; vi bruger jo

Gas og har aldrig ild paa Komfuret, bager ikke selv. Hun er 21 Aar, Manse siger at hun er i Udvikling som en 14 Aars. Vi har alle været meget nedbøjede over at skulde have det Besøg, men Manse kunde ikke sige nej; han har tidligere inviteret hendes Forældre, som var saa mageløse mod M. da han for 13-14 Aar siden boede hos dem; men de er saamænd meget søde; nu skal vi se, om jeg kan formaa dem til at tale saa højt og tydeligt, at jeg kan forstaa dem. Marie lærte det ikke i de 4 Uger, hun var her, hun mumlede den sidste Dag som den første – og altid fik hun et Hva'be'har? - - Vil du nøjes med dette sløje Brev – jeg tror ikke, jeg endnu har faaet Humøret efter Sorgen over Puf og Else. - - Elle ser jeg aldrig, hendes Hud er dog bedre nu, gid hun igen kunde blive til at cycle. Lille er stadig hos hende, venter sig i Oktober.

[Skrevet på hovedet på s4:]

Nede paa Lindø har de det godt. Grete er altid elskelig imod mig, kommer ofte op med dejlige Blomster, som de har i lange Baner, og Ungernes Besøgen os, kan jeg ikke klage paa; de savner Rie,

[Skrevet langs venstre kant på s4:]

som var meget for dem, hun er jo Børneven, saa det kan forslaa.

Tusinde Hilsner til Jer begge fra din Junge.

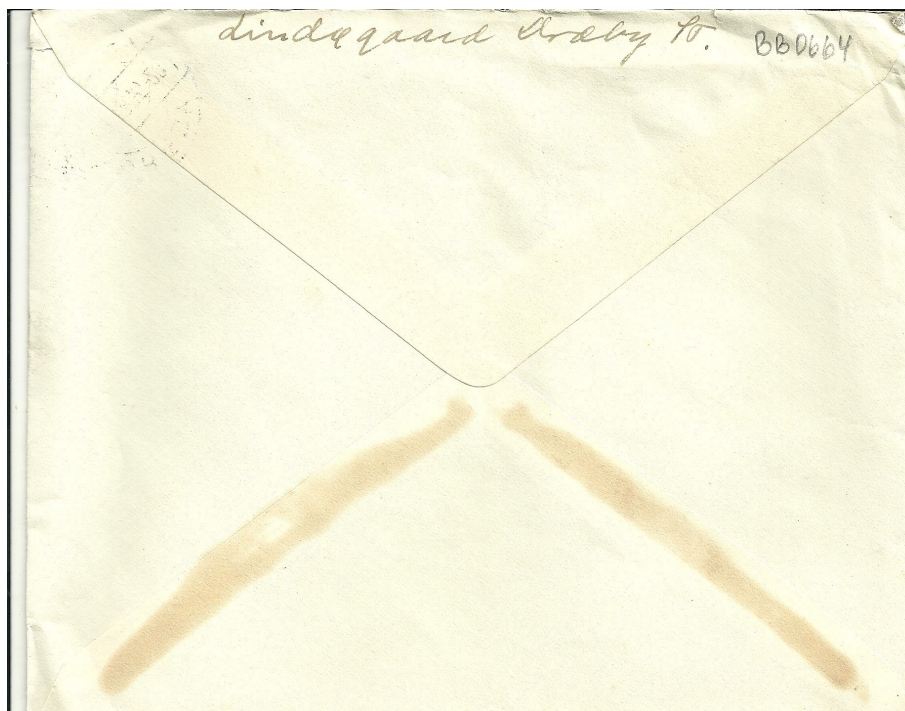
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lindøgaard

Mand. 28-8-1950

Kære lille Ni!

Tak for dit gode Brev! Jeg fik det i Fredag, og det kan saa velgøre tilpas som en Opstemning i den store Sorg, vi lige var bleven ramt af. Jeg har paa Fornemmelser, at j' aldrig har faaet dig fortalt, at Else (Puff) ventede sig en lille; de havde hele Tiden sagt d. 20/8, og en dejlig lille Dreng kom d. 23de ved 3 Tiden om Natten; det var gaet saa velgøre let for Else, og det hele kun vare et Par Timer. Else havde glædet sig saadan til det lille Barn, og som du kan tænke dig var synder stor. Marie, Bibbe og Elle, som maakte at faa ham at se, har sagt, at det var saadan en ualmindelig dejlig Dreng, og han laa og sov saa trygt og saa saa sund ud, men Natten til Fredag blev han syg, Doktor fik ham paa Sygehuset i Odense, hvor han døde om Morgenen. Det var et forferdeligt Slag, det gjorde os saa bittertj med for Else, men alligevel var det jo godt, at Drengen ikke var bleven større end de to Døgn. Bibbe var saa røde af sig selv af Sorg - hun havde maekt det om Torsdag med Marie, som stuer rejste Dagen efter og derfor fik lov at komme ind til hende og set det hele saa lykkeligt

BB0664

Eller laa q straalte, et Blandteflor va da
det hele saa smukt q, godt - q, saa det lille
ventt til Tony q Smette.

Jeg vet ikke rigtig om j i mit sidste
Brev fortalte om mit daktors besøg, hvor det
blev konstateret, at det var Hæm-Belændelse
- er det dog ikke kuriøst, som j altid liden
paa mærkelige Sygdomme. Maries Drømme
saa min Hæm, q saa maas det vel var gæst
om, j kunde ellers ikke mærke noget, det var
kun den stadige Følelse, der fik mig til at gaa
fart i daktoren. Der gik 3 Uger, ^{iaagt} hvor j var til
vinden Ting, hvilket vil sige, at j ikke bestille
Krauds Sam. Men nu er det jo et mere vundne
Padium, q mit Hæm bedrer og saa lidt
gult, men daktoren mener nu ikke, j skal
gaa paa det ud over, hvad den er nødvendigt.
- - Nu har j syet 14 Perillula til M.
alle forskellige, men hvis det ikke laaste m.
Halgers, vil j joist sy den Lyndug til mine
gamle Veninde Nelly i Amerika, Pette
skal have den med, naar hun rejser hjem.

Jeg synes, det er saa forfærdelig smaa med
mit det nye Forfatterskab, du kan sid sætte
skrive noget, der er bedre end, hvad du fore-
ligger, dog maas j siger, at j ikke kunde staa

til dem - Dreyer bøger med spændende Aven-
tyr mere mig at læse (j. har forbeholdt Mærke
af Pers & Alus Bøger) men Aug. Rejse bøger er j.
alltid gaad udenom i en stor Bue. Dine
brevet nok med lidt Heimlich i. Det var mor-
samt at lære om dit Gjennese-Besøg & den
lille Salstraaleforbælling, om Dessau.

De spørger om Høsten - j. Kornvæden var
til Ende, før vi fik Begyn, vi havde ikke saa
meget med Korn i Aar, Korn er det saa
paa disse mange Jorde daarlige. Saaler Tørke
(hvad vi j. altid plaget af ved, paa den Tid,
hvor det gerne skulde regne) derfor er Maas
slaaet ind paa saa meget andet. Han har
i Aar haft: Tidlige Kartofler, grøn Lucerne
til Fabrikker, maadue Arter, Lupiner, Sen-
nep, Kaalet, Raigræs, Sukkerroer.
Arter, Lupiner er høstet, men vide endvidt,
Senep skal de høste i Eftermiddag, saa
selv om det vi tidlige forstod med "Høsten"
er ovne, har de meget Arbejde endvidt.

Det lide har været under Guld, Kor-
net naaede kun 10-12 Faet, og det er j. meget
sligt. Alle Landbrugets Udgifter er saa høje
saa f. Eks. de store Kornpriser ikke forstaaer.
Desuden har vi en dyrt Tid for os i Aar

